

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Ὅπως οἱ ἡλικιωμένοι, οὕτως καὶ τὰ παῖδια ἔχουν καθήκοντα, εἴτε χρέη.

1. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑποταγὴν καὶ σέβας πρὸς τοὺς γονεῖς, ἀγάπην δὲ καὶ ἀδελφροσύνην πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ἀξελφάς καὶ διημέτας.

2. Ἐν τῇ σχολείῳ· σέβας πρὸς τοὺς διδασκάλους, ἐπιμέλειαν εἰς τὰς σπουδὰς, καὶ εὐκρίνειαν εἰς τὰς μετὰ τῶν συμμαθητῶν τῶν σχέσεις.

3. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἡσυχίαν, προσοχήν, πίστιν εἰς τὰ ἀκροώμενα.

4. Ἐν ταῖς ὁδοῖς· καλὸν φέρισμον, μετριοφροσύνην, συγχωρητικότητα, ἀποχήν ἀπὸ ξένας ὑποθέσεις.

Τὰ καθήκοντα ταῦτα πρέπει νὰ ἐκτελῶσι τὰ παῖδια.

1. Ὅχι διὰ πληρωμὴν· διότι τοῦτο εἶναι ποταπὸν ἐλατήριον.

2. Ἀλλ' ἐξ ἀγάπης· διότι οὕτως ἔπραττεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅταν ἦτο παῖδιον ὑπὸ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Μαρίας εἰς τὴν Ναζαρέτ — διότι οὕτω πράττουσιν οἱ ἀγιοὶ ἄγγελοι καὶ πάντες οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ γυμνάζωνται εἰς τὴν ἐκτέλεισιν αὐτῶν, καὶ οὕτω ταῦτα νὰ καθίστανται εὐκολώτερα καὶ ἡδονικώτερα.

Ἡ τοιαύτη ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων φέρει

Εὐχαρίστησιν ψυχῆς. Ἡ ἁμαρτία οὐδέποτε κάμνει τὸν ἄνθρωπον εὐτυχῇ. — Οὕτε τὴν Εὐάν, οὕτε τὸν Καῖν, οὕτε τὸν Ἰούδαν, οὕτε ἄλλον κανένα παραβάτην τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ἔκαμ ποτε εὐτυχῇ. Ἀπέλθαι εἰς τὸν οἶκον, ἀμέλεια εἰς τὸ σχολεῖον, βαρβαρότης καὶ ἀνευκρίνεια εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ παρακοὴ εἰς τὸν Θεὸν πάντοτε προσενοῦσι λύπην, ἀνησυχίαν καὶ κακοδομίαν.

Λοιπὸν τέκνα μου, ἐὰν θέλητε εὐχαρίστησιν ψυχικὴν καὶ εὐτυχίαν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἐκτελεῖτε ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά σας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον.

Ἡ ΕΛΠΙΣ εἶναι ὡς ὁ ἥλιος, ῥίπτουσα τὴν σκιὰν τῶν φορτίων μας εἰς τὰ ὀπισθεν, ὅταν πορευώμεθα πρὸς αὐτήν.

Ἡ ΕΚ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΩΦΕΛΕΙΑ.

1. Τὸ νὰ ἔχη τις ἐχθροὺς δεικνύει, ὅτι πρέπει νὰ σημαίνῃ κάτι τι. — Ὁ ἀσήμενος ἄνθρωπος σπανιώτατα ἔχει ἐχθρούς. Ὅστις ποτὲ δὲν κινεῖται, ποτὲ δὲν διασταυρῶναι τὴν ὁδὸν τῶν ἄλλων, ποτὲ δὲν ἐνεργεῖ, ἐννοεῖται, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχη καὶ ἐχθρούς.

2. Ὁ ἐχθρὸς δὲν λαμβάνει τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ του — οὕτε κολακεύει — οὕτε μεγαλοποιεῖ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ. Ἀπ' ἐναντίας ἀποκαλύπτει τὰ ἐλαττώματα καὶ σμικρύνει τὰς ἀρετὰς, τοῦτο δὲ συμφέρει εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ γνωρίζῃ διὰ νὰ διορθῶται.

3. Ὁ ἐχθρὸς χρησιμεύει ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῆς κα-

κίας καὶ τῶν σφαλμάτων, κάμνει τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ προσεκτικὸν καὶ ἐπιφυλακτικὸν, καὶ οὕτως συντελεῖ εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτοῦ.

Ἐπομένως, ἀφοῦ εἰς τὸν ἁμαρτωλὸν τοῦτον κόσμον ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχωμεν ἐχθρούς, ἃς προσπαθώμεν νὰ ἐπωφεληώμεθα τοῦλάχιστον ἐξ αὐτῶν.

ΕΝΘΥΜΟΥ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος τόσο μακρὰν, ὥστε ὁ βραχίον τοῦ Χριστοῦ νὰ μὴ δύναται νὰ τὸν φθάσῃ, οὕτε τόσο ἁμαρτωλὸς, ὥστε τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ νὰ μὴ δύναται νὰ τὸν καθάρσῃ, οὕτε τόσο ἐσκληρωμένος, ὥστε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ δύναται νὰ μαλακῶνῃ τὴν καρδίαν του.

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιθυμῇ τις μετὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ ἰδική του σωτηρία — τὸ δὲ γλυκύτατον πάντων, ὅσα δύναται νὰ ἐπιποθήσῃ τις εἶναι ἡ βεβαίωσις τῆς σωτηρίας του.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνιγήματος

Κερασοῦς, κέρας — οὐς.

Τὸ ἔλυσαν ὁ ἐκ Χαλκίδος Στυλ. Γ. Κακκαρᾶς, ὁ Γ. Μ. Μαρκόπουλος ἐκ Σύρου, ὁ Π. Τζάβας ἐξ Ὑδρας καὶ ἡ Ἑλένη Κρασποπούλου ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἀποτελοῦμαι ἐκ 10 γραμμάτων.

Τὸ 1, 2 καὶ 10 εἶναι εἶδος τροφῆς.
Τὸ 5, 6, 7, 8, 9, 10 εἶναι νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Τὸ 7, 5, 6, 1, 9, 10 εἶναι ἀρχαῖός τις βασιλεὺς μετὰ δώσας ἔπειτα τὸ ὄνομά του εἰς τοὺς Ἕλληνας.

Τὸ 5, 6, 7, 8, 3, 1, 10 εἶναι ὄνομα ἐνὸς τῶν ἀποστόλων.

Τὸ 7, 3, 8, 5, 10 εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰάσωνος κλαπὲν χρυσοῦν δέρας.

Τὸ 4, 3, 6, 9, 10 σημαίνει μὴ οἰκείος.

Τὸ 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10 εἶναι συγγραφεὺς τις ἐκ Μιλήτου.
Τὸ ὅλον μου εἶναι ὄνομα ἐνὸς μεγάλου βασιλέως.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖον μῆνα ἐρωτάζετε τὸ Ἰουδαϊκὸν Πάσχα καὶ τί ἐσημαίνει;

2. Ὁ τίτλος «Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» εἰς τίνα προσέτι τῶν προφητῶν ἐκτὸς τοῦ Χριστοῦ ἀποδίδεται καὶ ποσάκις;

3. Τίς ἐκ τῶν προφητῶν ἐνεφανίσθη ὀλίγον ἔπειτα μετὰ τὸν θάνατόν του καὶ εἰς τίνα;